

Care este adevarata credinta?

Georg von Viebahn

G.B.V

© 1991 by GUTE BOTSCHAFT VERLAG

(GBY) P.O.B. 80

D - 6340 Dillenburg 2 Germany

Întrebarea de capetenie pentru fiecare om este aceea a credinței. Oamenii care gindesc superficial obisnuiesc sa spuna ca nu este important ce fel de credinta ai, ci lucrul principal este a crede in ceva. Dupa aceasta conceptie s-ar putea spune ca nu este important cu ce tren calatoresti. ci esentialul este sa te afli in el. Fiecare dintre noi trebuie sa observam absurditatea acestei interpretari. Nu orice credinta mintuieste. ci numai adevarata credinta. Lumea este plina de credinte ratacite si de aceea este necesar ca fiecare om in parte sa cerceteze daca credinta sa este "adevarata credinta". Metoda de verificare in aceasta directie este numai Sfinta Scriptura, si ea este adeverita prin experienta acelor care si-au anco-rat credinta si viata lor in Cuvintul lui Dumnezeu.

1. Omul spune: eu nu pot sa cred! Este sigura aceasta afirmatie?

Mai întâi un cuvint pentru cei care spun: "Eu nu pot sa cred". Din viata practica rezulta tocmai contrariul. Toti oamenii cred in ceva si umbla conform acestui crez. Spunem acestea si pentru cei care isi scuza necredinta prin textul biblic: "si sa fim scapati de oamenii vicleni si rai: caci nu toti au credinta" (2 Tesaloniceni 3.2). Acest cuvint este folosit de oamenii rai pentru a justifica necredinta. Dar tocmai din cauza ca nu cred sint in aceasta stare.

Dar si oamenii rai, usuratici si despartiti de Dumnezeu trebuie sa cicada lucruri pe care nici ei nu pot sa le vada. sa le auda. sa le simta. sa le miroase. Credinta lor se bazeaza pe lucruri invizibile. Toata viata de pe pamint se bazeaza pe credinta. Daca oamenii in lucrurile zilnice. pamintesti nu ar crede. ar insemna ca nu sint convinsi de existenta unor lucruri pe care nu le vad. ceea ce ar constitui o continua neliniste.

Daca ne urcam in tren nu vedem nimic din pregatirile de plecare. dar sintem convinsi ca la ora anuntata trenul va pleca. Tot asa toti oamenii incredinteaza postei valori mari. Se trimite 100 sau 1.000 de marci pentru domnul X din Stuttgart. Nu se vede si nici nu se cunoaste postasul din Stuttgart. dar nu exista indoiala ca banii nu vor ajunge la destinatie. Dam o telegrama si credem ca va fi trimisa. Se crede in calendarul pentru anul viitor. fara a-l cerceta daca este corect si fiecare se indruma dupa el. Se crede ca scarile pe care urca omul nu se vor rupe si se crede ca podul pe care trece nu se va darima. Se crede in capitanul vasului caruia iti incredintezi viata cu trup si suflet pentru calatoria peste ocean. Orice contract comercial exista prin credinta ca hotaririle luate se vor realiza. Si nu numai atat. dar si tilharul si hotul cred in comisar si in procuror cu toate ca nu i-au vazut vreodata si se straduiesc cu toata price-perea lor sa-i ocoleasca. Taranul se straduieste mult cu lucrarea pamintului si crede ca samanta va incolti si va aduce roade. Toate acestea ne dau o imagine vaga despre notiunea credinței.

“Ce este credința?” O singură marturie (sursa) răspunde la această întrebare. O găsim în Biblie: “Și credința este siguranța cu privire la cele nădăjduite, convingere (sau demonstrare launtrică) cu privire la lucrurile care nu se văd” (Evrei 11.1). Acesta este răspunsul dumnezeiesc la întrebarea: “Ce este credința?” Nici un om cu înțelepciune, trecut prin școala vieții. Nu poate nega corectitudinea acestui verset și aplicarea lui la lucrurile pământești.

Cele mai importante hotărâri din viața se lovesc de lucruri invizibile. Nu s-ar ajunge la logodna și căsătorie dacă nu ar fi încrederea celor doi unul în altul, dacă nu ar fi dragostea și fidelitatea, cu toate că acestea sunt lucruri invizibile. Realitatea credinței în lucrurile pământești poate fi ilustrată mai clar în legătura bolnavului cu medicul. Dacă bolnavul nu s-ar încrede în medic și nu s-ar supune prescripțiilor sale, ce s-ar întâmpla? Să ne gândim la o operație - ce măsură mare de credință!

Ziarele scriau despre unul din cei mai renumiți medici, de meritele și însușirile sale de omenie. Era laudată bunătatea sa și prietenia care o făcea atît de bine bolnavilor. Prin caracterul său liniștit inspira încredere tuturor bolnavilor. Se spunea despre el că are un dar nespus de mare pentru a consola pe bolnavi în durerile lor. Bolnavii se încredeau în medic și luau speranța pe care el o rasplinea ca drept remediu al înșinătoriei lor. Medicul însă știa că această speranță este înșelătoare. În urma unei operații de apendicita a fiicei sale, a trebuit să stea în fața realității morții. - În ultimile clipe, acele clipe zguduitoare, fiica striga la medicul vestit: “Tată, ajută-mă! Tu ai ajutat pe alții. De ce nu mă ajuti.” Total, încercat atît de greu, a trebuit să-și vadă propriul copil murind fără a putea să-i dea vreun ajutor. La această boală, care îi era cea mai scumpă, darul de a consola pe bolnavi în suferințele lor s-a dovedit fără putere.

Și totuși există un medic care în astfel de momente poate da liniștea și consolarea deplină. El este Isus, printul vieții care a nimicit moartea și a adus viața la lumină prin Evanghelie.

Omul natural, care are încredere în servi-ciile postei, ale medicului etc. refuză credința în Dumnezeu și în Cuvântul Său. Cît de real se pune în fața ochilor seriozitatea cuvintelor scrise despre Isus. Fiul lui Dumnezeu: “Cine crede în Fiul are viața veșnică: dar cine n-a ascultat (nu crede) de Fiul nu va vedea viața, ci minia lui Dumnezeu rămîne peste el” (Ioan 3.36). Ce înseamnă această-tă? Cine refuză să se supună dragostei lui Dumnezeu, care a apărut pe pămînt prin Fiul lui Dumnezeu, nu va vedea viața, nu va primi adevărata viață, pacea dumnezeiască, bucuria cerească și nădejdea nepieritoare. Mânia Judecătorului sfînt rămîne peste un astfel de om care va merge în pierzarea veșnică.

Unii oameni, la seriozitatea acestei întrebări, spun rîzînd: “.Știu, dar ne lipsește credința!” Înainte de sfîrșitul său, Goethe a strigat: “Dulce pace, vino, o, vino în inima mea!” și plin de

deznadejde a cazut in bratele reci ale mortii. spunind: „Mai multa lumina!” El nu ar fi trebuit sa moara fara siguranta mintuirii, caci a auzit Cuvintul Domnului Isus care spune: “Eu sint Lumina lumii. cine Ma urmeaza nu va umbla in intuneric, ci va avea lumina vietii.”

2. Deosebirea dintre credinta religioasa si credinta salvatoare a Bibliei

Confucius, Buda si Mahomed au fost inte-meietori ai unor mari religii ale caror scrieri si invajaturi stapinesc inca si astazi viata la aproximativ jumatate din oameni. Dar cum ar putea acesti oameni sa arate adevarurile lui Dumnezeu si drumul spre adevar. cind ei insisi au fost pacatosi neimpacati? Toti acestia au murit fara ca vreun confucianist, budist sau mahomedan sa gaseasca pacea cu Dumnezeu si viata vesnica in invatatorii lor morti.

Din natura (din nastere) toti sintem pacatosi, vinovati si rataciti si avem nevoie *de* salvare din aceasta situatie. La aceasta nu ne ajuta religia, cucernicia, virtutea sau alte lucruri. Numai Isus ne poate da ce ne lipseste si dupa ce inseteaza sufletul nostru: lumina adevarului, pacea cu Dumnezeu si viata vesnica. Isus a venit; El nu a fost un om nascut in pacat. ci a Costiul Fiului lui Dumnezeu. Domnul slavei. Creatorul tuturor lucrurilor. Multi L-au considerat si pe Isus intemeietor de religie. Dar Isus nu a adus oamenilor o religie noua. ci el a adus viata vesnica. Isus Hristos a venit in lume ca “sa caute si sa mintuiasca ce era pierdut” (Luca 19.10). El a luat pedeapsa pacatului si greutatea vinei asupra Sa. Isus a suferit pe-deapsa noastra. Si-a dat viata ea jertfa pentru pacat, ca oricine crede in El sa gaseasca pacea cu Dumnezeu. siguranta mintuirii si viaja vesnica. Isus Hristos nu a ramas in mormint, ci a inviat! Noi marturisim: Hristos traieste! El esti un Salvator prezent pentru fiecare. un mare Mângâietor si bun Prieten pentru orice om care cu credinta cheama Numele Sau.

Cita deosebire intre un om care are o religie si ramine tot ceea ce a fost: un vinovat, pacatos pierdut si un om care prin credinta a fost salvat. are un Mintuitor viu si care se poate numi copil al lui Dumnezeu.

Într-un ziar era o poza cu trei germani care au zidit la Lugano prima minastire budista din Europa. Acesti trei barbati au avut fara indoiala o serioasa convingere, punindu-si toata viata lor in slujba acelei invataturi. Ei au cautat cea mai inalta dezvoltare omeneasca prin abtinerea de la orice rau si ea rasplata sperau sa obtina Nirvana si stergerea personalitatii. Acesti barbati au avut o credinta religioasa - dar nu o credinta salvatoare. Ei nu au un Mintuitor care sa le ridice povara. un refugiu la Dumnezeu Atotputernic care asculta rugaciunile si nu au nadejde in slava vesnica. Dimpotriva. cu toata smerenia lor, ei sint dusmani ai lui Isus si ai Bibliei. Prin religia budista stau de partea Antihristului.

Credința religioasă nu aduce omului pace, viața vesnică, pentru că Hristos și lucrarea Sa de la cruce nu sunt cuprinși de această credință. Căci: "În nimeni altul nu este mântuire, căci nu este sub cer nici un alt Nume dat oamenilor, în care trebuie să fim mântuiți" (Faptele Apostolilor 4.12) - că singurul Numele lui Isus, numai El este Mântuitorul care aduce salvare. Nicodim și Pavel, înainte de pocăință, au fost oameni foarte religioși, dar cu toată evlavie lor se gaseau într-o stare care îi făcea incapabili de a vedea și a intra în înțelegerea lui Dumnezeu. În vremea noastră este foarte important de a ști deosebirea dintre o religie și credința mântuitoare, dintre evlavie omenească și credința în Hristosul cel viu. Canaanitii și amonitii nu aveau oare o credință religioasă când și-au jertfit fiii lui Mahol? (vezi Leviticul 20.1-5).

Așa ceva se întâmpla și astăzi. În orașe din India se pregătesc mari procesiuni la sărbătoarea zeilor. Sunt aduse pe străzi, sub conducerea preoților, care uriasc dedicate idolilor. Aceste temple mergătoare cu roțile lor mari și late duc tabloul idolului împodobit maiestuos. Un misionar, dr. Luring (profesor teolog la biserica metodistă din Frankfurt pe Main), a fost cândva martor de fapt cum o femeie își ținea copilul în brațe, așteptând în marea mulțime apropierea carului cu idoli. Când carul a ajuns în dreptul ei, și-a aruncat copilul sub roți, unde a fost zdrobit. Și când a fost trasă la răspundere, tinara mamă a răspuns cu ochii în lacrimi că mai are doi copii, unul bolnav și celălalt orb și a aruncat pe acest copil ca jertfă pentru Dumnezeu, pentru a-L împăca. Nu a avut această pagină o religie care îi stăpânea viața? Nu avea această femeie o credință puternică într-un Dumnezeu necunoscut și nu vedea ea nevoia împăcării față de starea ei de păcatosenie? Cu adevărat, această mamă săracă a avut credință religioasă - dar ea nu a avut o credință care mântuiește. Ce trist ea pentru ea nu era un Dumnezeu descoperit prin Hristos, drept continuu al credinței ei, ci era un tablou al unui idol înșelător. Păgânătatea întunecoasă în care a crescut această mamă a orbit-o ca să nu vadă dragostea lui Dumnezeu. Un astfel de eveniment arată clar că o credință religioasă nu mântuiește.

În urma cu o sută de ani s-a ținut o adunare de evanghelizare în Grenzach-Horn. După ce a început adunarea, a apărut o bătrână, care înghețându-se, a început să se roage „Coroană de trandafiri” și alte rugăciuni învățate. După ce s-a terminat adunarea, o creștină a mers la ea și i-a spus: „Pareți foarte obosită: nu vrei să veniți la mine să vă odihniți?” Luând-o de mână, a dus-o la ea acasă. „Sunteți foarte obosită”, spuse bătrâna, și cu toate că am mers astăzi câteva ore și mai am de mers încă două ore până îmi îndeplinesc misiunea și aceasta este cam mult la vârsta mea.” „Ce vârstă aveți?” „Eu am 92 de ani”, spuse ea. „și aceasta este a cincizecea oară de când fac acest drum spre Maria-Einsiedeln. Eu sunt o mare păcătoasă! Și cu cât îmbătrânesc, văd la mine tot mai multe

pacate. Dar am nadejde ca voi primi iertare de la Dumnezeu. altfel sint pierduta!" La aces-te cuvinte, lacrimi fierbinti au inceput sa curga pe obrazul plin de riduri.

Ajunsa acasa, femeia credincioasa oferi musafirei un loc in fotoliu. Apoi ii spuse: "Acum stergeti-va lacrimile, mama draga. Eu am o veste buna pentru dumneavoastra. Stiti sa cititi?" "Da, stim." "Atunci cititi aceste cuvinte din cartea lui Dumnezeu." Cu vocea tremuratoare, ea citi: "Iata Mielul lui Dumnezeu care ridica pacatul lumii!" (Ioan 1.29). Credincioasa a inceput sa-i explice ea toata oboseala si sfortarea omului de a scapa singur de pacate sint fara rost. Domnul Isus Si-a dat viata pe cruce pentru cei vinovati si pierduti, facind totul pentru ei. Dumnezeu Insusi L-a dat ea Salvator (Mintuitor) care a suferit pentru pacatele noastre. incit pacatosul care vine la Isus poate sa primeasca iertarea. Batrinica observa siguranta mintuirii si pacea care rezulta din vorbele credincioasei. Apoi batrinica a fost îndrumta spre cuvintele Domnului Isus: "S-a sfirsit!" si Domnul Isus a aratat ca pentru un suflet serios doritor dupa mintuire mi mai este nimic de facut. decit sa creada din toata inima in lucrarea savirsita de El. "Toti prorocii marturisesc despre El ca, oricine crede in El, primeste, prin Numele Lui, iertarea pacatelor" (Faptele Apostolilor 10.43). Si singele lui Isus Hristos. Fiul Sau ne curateste de orice pacat" (1 Ioan 1.7).

Batrinica a primit cu nesat fiecare cuvint, ca un pamint uscat care se invioreaza dupa o ploaie calda. Privirea ei s-a luminat dintr-o data si ochii au inceput sa-i straluceasca. Deodata s-a sculat. a aruncat coroana de trandafiri pe care o tine in mina si a spus: "La o parte cu tine, tu nu mi-ai dat nici o pace: Domnul Isus m-a salvat la cruce. S-a sfirsit! O. s-a savirsit. pacatele mele sint iertate! Acum voi pleca la drum, dar nu spre Maria-Einsiedeln. ci ma voi duce acasa si voi spu-ne la toti ca Isus singur prin singele Sau m-a mintuit si pe mine, o pacatoasa!" A doua zi, batrina a plecat fericita spre patria ei. Ea a gasit pacea cu Dumnezeu prin lucrarea desavirsita a Domnului Isus Hristos. Batrinica a mers pe acelasi drum ca si vamesul (Luca 18.14).

Aceasta este credinta mintuitoare despre care vorbeste Cuvintul lui Dumnezeu. Credinta inseamna convingere din inima: Isus, da. El Insusi m-a salvat prin singele Sau pretios!

Aceasta batrinica a crezut o viata intreaga in religia ei. Viata sa era dovada ca a crezut in invataturile religioase. altfel nu ar fi mers de cincizeci de ori pe acel drum lung din Belgia la Maria-Einsiedeln.

Batrinica a crezut in Dumnezeu si era con-vinsa de vina pacatelor. dar ca nu a crezut in lucrarea de la Golgota. nici in dragostea mintuitoare a lui Dumnezeu si nici in prezenta Mintuitorului Isus cel inviat. Numai dupa ce a inteles cu inima ce a facut Isus pentru ca la cruce si ce a spus Dumnezeu in Cuvintul Sau. numai atunci a gasit pacea si a fost mintuita. Ea a crezut

amindoua marturiile lui Dumnezeu: jertfa de la cruce si Cuvintul Sau. Si atunci Duhul Sfint i-a dat mar-turie in inima ca este mintuita. .Asa a devenit ca o Mica fericita a lui Dumnezeu.

Daca vrem sa examinam intrebarea: "ce inseamna credinta?". atunci este important sa intelegem urmatoarele:

1. In lucrurile pamintesti toti oamenii sint egali - fie ateisti, mormoni, budisti sau ce sint:
2. Cu privire la lucrurile dumnezeiesti si vesnice. multi oameni au o credinta religioasa care se straduieste sa aduca jertfe mari. dar care nu le poa-te da nici pacea, nici nadejdea:
3. Numai credinta. care Il primeste pe Fiul lui Dumnezeu si care ii preda Lui trecutul. prezentul si viitorul intregii vointe si fiinte. ii da pacatosului ceea ce are nevoie: - viata vesnica.

Numai atunci poate spune: "Deci. fiindca am fost indreptatiti prin credinta. avem pace cu Dumnezeu. prin Domnul nostru Isus Hristos. prin care avem si intrarea. prin credinta. in harul acesta in care sintem. si ne laudam in nadejdea slavei lui Dumnezeu" (Romani 5.1-2).

3. Mintuirea prin credinta este adeverita prin schimbarea vietii

Evanghelia harului aduce lumii pacatoase. neajutorate si pierdute aceasta veste: nici o vinovatie nu este prea grea. nici o suferinta prea adinca. pentru ca Dumnezeu sa nu poata da ierta-re. salvare, ajutor. mingeiere, cale de iesire pentru top care cred si cauta adapost in Isus. Fiul Sfiu. Ca sa fie inteleasa aceasta Veste mintuitoare de catre toti oamenii, ne este redat ca exemplu si „temnicherul din Filipi”: "Pe la miezul noptii. Pavel si Sila se rugau si laudau pe Dumnezeu cu cinstari. iar cei inchisi ii ascultau. Si deodata s-a facut un mare cutremur de pamint. incat s-au clatinat temeliile temnitei. Indata s-au deschis toate usile si s-au dezlegat legaturile fiecaruia. Temnicherul s-a trezit din somn si. cind a vazut usile tem-nitci deschise, a scos sabia si era sa se omoare. caci gindea ca cei inchisi au fugit. Dar Pavel a strigat cu glas tare, zicind: »Sa nu-ti faci nici un rau. caci ton sintem aici!« Atunci temnicherul a cerut lumina. s-a repezit inaintu si. tremurind de frica, s-a aruncat la picioarele lui Pavel si ale lui Sila. i-a condus afara si le-a zis: »Domnilor. Ce trebuie sa fac ca sa fiu mintuit?« Si ei i-au spus: »Crede in Domnul Isus si vei fi mintuit tu si casa ta!" (Faptele Apostolilor 16.25-31).

Acel om se gindea ca cei din temnita ar fi fugit si astfel postul si onoarea sa ar fi fost ruina-te. Foarte hotarit a vrut sa urmeze lozincă Satanei: "Mai bine mort decit fara onoare!" Poarta iadului era deschisa ca sa mai primeasca o prada. Atunci Dumnezeu a tras pe acest pacatos vinovat de la prapastia sinuciderii. prin strigatul apostolu-lui. In acel ceas de groaza. acel om si-a plecat genunchii si intrebarea despre viata vesnica a venit din strafundul inimii: "Domnilor, ce trebuie sa fac ca sa fiu mintuit?" Ce dumnezeiesc. simplu si clar a rasunat raspunsul: "Crede in Domnul Isus

si vei fi mintuit. tu si casa ta!" Temnicerul a gindit la inceput ca este un om condamnat, dar aceasta a fost numai inselaciunea Satanei. Dumnezeu avea un ajutor complet pentru el si pentru toata familia sa. Acest om si ai sai in acea noapte au primit adeverirea bogatului har al Fiului lui Dumnezeu care a fost rastignit si a inviat. Ei au che-mat Numele Sau cel mare si toata greutatea vietii si-au incredintat-o in miinile Lui atotputernice. Harul lui Dumnezeu a raspuns in acea clipa. In noaptea aceea ingerii lui Dumnezeu s-au bucurat de pacatosii iertati. Lumea traia o schimbare a vietii unei familii intregi. Orice copil poate intelege de aici ce este credinta salvatoare.

Numarul oamenilor zdrobiti din poporul nostru este nespus de mare. Ce multi umbla fara nadejde pe marginea prapastiei indoii. Unii. prin povara morala a constiintei. au ajuns la disperare. iar altii sint ruinati de boli si de nervi. Apoi vine numarul mare al celor saraci cu sau fara datorii. Sa mai adaugam si pe cei multi. care. prin deceptii si fara nadejde. sint lipsiti de liniste. De "viata ruinata" nu apartin numai cei din scoli-le de corectie sau din inchisori. ci trebuie sa ne gindim si la sutele de mii de femei care au cazut in rusine. la toti oamenii care in necunostinta isi maninca piinea murdarita si care isi umplu buzunarele cu pacatele sacrificiilor lor.

Pe langa toate acestea sint multimi mari care isi inabusa constiinta. Multi cauta numai imbracaminte, hrana, cultura, renume si o buna crestere. Ei stiu ca sint robiti de multe pacate, dar nu cunosc o cale de scapare. Sa mai luam in calcul si milioanele acelora care au fost paziti de Dumnezeu de adinci caderi morale, dar care totusi nu au pace si merg mai departe prin viata fara a gasi refugiul in harul si in singele lui Hristos. La intrebarea: "Ai tu o speranta?" toti dau din umeri. Putini din toata omenirea, din nobili si cei de jos. din bogaji si saraci. din invatati si neinva-tati stiu ca exista o fericire adevarata. o deplina siguranta a iertarii de orice vina. Cei mai multi nici nu stiu ca se poate gasi o nadejde minunata si o tinta in viata pentru orice suflet in suferinta. Si totusi Dumnezeu, in harul Sau ii cheama pe toti! Cine vine cu greutatea vinei si cu recunoasterea starii de pacatos la Isus Mintuitorul. aeela va gasi tot ce are nevoie inima sa: iertare. pace, viata vesnica si grija Tatalui Atotputernic pentru toate neajunsurile si nevoile viejii de pe acest pamint. Ce simpla este calea: crede in Domnul Isus! Ce a faeut Domnul Isus in aeea noapte cu temnicerul, mai poate face si astazi in harul Sau dumnezeiesc cu top pacatosii.

Despre cei din Corint, care traisera in tot felul de pacate. este scris urmatorul cuvint: "Nu stiti ca cei nedrepti nu vor mosteni impartia lui Dumnezeu?"

Nu va inselati: nici desfrinatii. nici inchinatorii la idoli. nici cei adulteri. nici cei afemeiati cu ei insisi. nici homosexualii. nici hotii. nici cei lacomi de bani. nici betivii. nici defaimatorii. nici hraparetii nu vor mosteni imparatia lui Dumne-zeu. Si asa erati unii dintre voi. Dar ati fost spalati. dar ati fost sfinttii. dar an fost indreptanti in Numele Domnului Isus Hristos si prin Duhul

Dumnezeului nostru" (1 Corinteni 6.9-11). Acești robi cazuti în adîncimile plăcerii firești au trăit harul eliberării. Ton oamenii. care vin astăzi cu greutatea conștiințelor și pacatelor la Isus și se încred în El. trăiesc harul eliberării de sub puterea pacatului.

La o ora tirzie, cu mulți ani în urmă, în localitatea S. un bărbat tînar, bogat și foarte inteligent s-a întîlnit cu un credincios. Din discuțiile avute, acel tînar a văzut că puterea pacatului. care îl ținea legat, va distruge trupestă și sufletește. și simțea clar distrugerea nervilor sub puterea duhului. Pe deasupra. în trecutul său erau momente întunecoase care dacă ar fi fost date la iveală, l-ar fi condus la judecătorie. El știa că era nevoie numai de un anunț și atunci el. fiul unei familii atît de distinse. trebuia să ajungă în fața instanței. La ce i-ar fi folosit atunci înțelepciunea. cultura. bogăția și renumele? Tînarul s-a văzut pe marginea prăpastiei. Mai era vreun ajutor pentru el? Credinciosul a deschis Biblia și a citit ce spune Dumnezeu păcatosului vinovat: "Dar cit despre fricosi. necredinciosi. uricioși. ucigași, desfrînați. vrajitori. închinători la idoli și toți mincinosii, partea lor este în iazul care arde cu foc și cu pucioasă, adică moartea a doua" (Apocalipsa 21 .N). "De aceea. Dumnezeu i-a lăsat pradă poftelor inimii lor. să-și necinstească trupurile, ei între ei. căci au schimbat adevărul lui Dumnezeu în min-ciună și au cîstit și au slujit creaturii în locul Creatorului. care este binecuvîntat în veci" (vezi Romani 1.24-25). "Dar legea a intervenit ca să se înmulțească greșeala: iar unde s-a înmulțit păcatul. acolo harul s-a înmulțit și mai mult, pentru că. după cum păcatul a stăpînit prin moarte. Tot așa și harul să stăpînească prin dreptate, dînd viața veșnică prin Isus Hristos. Domnul nostru" (Romani 5.20-21). "Fiindcă plata pacatului este moartea.,dar darul lui Dumnezeu este viața veșnică în Hristos Isus, Domnul nostru" (vezi Romani 6.23). ."Pentru că Fiul Omului a venit să caute și să mintuiască ce era pierdut" (Evangelia după Luca 19.10).

Cuvîntul lui Dumnezeu. samînta nasterii din nou. și-a arătat puterea în acea seară. Acel tînar și-a recunoscut păcatele și a primit harul lui Dumnezeu. încredîntîndu-și viața în mîinile lui Isus. Ce moment sfînt! - Acel om. scufundat în vinovăția pacatelor. a fost reînnscut la o viață veșnică! S-a întîmplat însă ceva interesant. Acestui păcatos grațiat i-a venit în minte că mai demult în orașul său natal a depus un jurămînt fals pentru a scăpa de judecată. Au trecut de atunci șapte ani. Dar Duhul lui Dumnezeu. care este un Duh al adevărului. a îndemnat pe acest om să tacă o scri-soare către judecătorie. în care și-a recunoscut jurămîntul fals și greșeala lui. marturisind că prin harul lui Dumnezeu a devenit un copil al Său și o marturie pentru Isus. Mintuitorul lui. A fost che-mat la judecătorie. Acolo a marturisit și ce a făcut Domnul Isus în viața sa. Acea marturie simplă a fost o predică mare și puternică despre puterea salvatoare și despre dragostea Fiului lui Dumnezeu. despre minunea împăcării prin jertfa și singele de la Golgota. - Pedepșa a urmat conform legilor.

Cît timp a fost închis, acest om a fost o marturie despre pacea copiilor lui Dumnezeu. De la directorul închisorii și pînă la portar. Cît și toți oamenii de acolo au văzut la el o față plină de pace. Scrisorile lui de asemenea dădeau marturie că Domnului Isus, zi și noapte, stătea lângă el pentru a-l liniști. Toată vina, toate păcatele i-au fost șterse prin singele lui Isus. iar în privința viitorului nu-și făceau griji. El era un om pe deplin nou. o adevărată clară a Cuvîntului: "Căci dacă este cineva în Hristos, este o creație nouă: cele vechi s-au dus: iată, toate s-au făcut noi" (citeste în 2 Corinteni 5.17).

4. Fiecare om în firea sa este un păcătos, un pierdut pe drumul pierzării, care trebuie salvat

Exemplele enumerate mai înainte arată că harul este puternic pentru a răspunde credinței omului ajuns în deznădejde. Trebuie înțeles că toți oamenii, chiar și cei cu o bună morală și evlavioși, în fața lui Dumnezeu stau ca păcătoși vinovați. În natură și în ființa lor ei sînt pierduți și trebuie să fie salvați.

Omul se aseamănă cu deșeurile care sînt duse la fabrică de hirtie. Între ele sînt unele mai curate iar altele mai puțin curate, dar toate sînt în aceeași stare de neîntrebuințare. Toate au nevoie de o curățire, pînă sînt transformate în hirtie albă. Această ia naștere prin folosirea clorului și a altor substanțe atît pentru culori deschise, cît și pentru cele închise.

Omul natural, care ține la onoarea lui, nu vrea să fie socotit păcătos pierdut. Cei mai mulți oameni gîndesc că nu sînt așa de răi. Ei vad pe alții a căror viață este mai rea și atunci se socotesc că sînt mai buni. Ei nu recunosc ce este omul natural (firească) înaintea lui Dumnezeu - toate virtuțile și dreptatea sa sînt ca o haină ruptă și murdă. Mina plină de bară a lui Dumnezeu se întinde după cei care se lasă convinși de starea lor de vinovăție și pierzare. În astfel de oameni, harul își sărbătorește triumful. Impacarea este pentru vinovați, iar harul pentru pierduți. Temnițarul din Filipi se vedea un vinovat pierdut și harul l-a salvat. Cititorule, ești și tu un vinovat pierdut? Dacă da, atunci ești un obiect potrivit pentru harul lui Dumnezeu. Acesta curățește pe deplin, prin singele lui Isus.

Încă din vechime, oamenii s-au dusmanit între ei, indiferent că inima lor era bună sau rea. Iată cîteva marturii ale înțelepților din Grecia și din Roma:

- *Sofocles* (a trăit în Atena din 496 - 406 înainte de Hristos) a spus: "Toți oamenii obișnuiesc să păcătuiască."

- *Aristotel* (a trăit în Atena între 384 - 322 înainte de Hristos) a spus: „Ce este omul? O imagine a neputinței, un leagan al invidiei și al sărăciei."

- *Plutarh.* care a trait in Charones (intre 4h -125 dupa Hristos) a spus: "Suferintele sint innascute omului. nu aduse din afara lui."

- *Krates* (a trait in Grecia in 328 inainte de Hristos) a spus: "Cum intr-un mar este un simhure stricat. tot așa in fiecare om exista eel putin o inclinatie pacatoasa si nici unul nu este fara pacat."

Seneca (a trait in Roma intre 4 inainte de Hristos - 65 dupa Hristos) a spus: „Noi ton sintem rai. Ceea ce criticam unul la altul vom gasi in interiorul nostru."

Acesti barbati, cu toate ca au tost pagini. in constiinta lor au avut o convingere adinca despre pacatul care locuieste in inima omului (citeste Romani 2.14-15). Si ce sentinta a dat Dumnezeu asupra inimii omului? „Inima este nespus de inselatoare sj de deznadajduit de rea: cine poate s-o cunoasca?" (Ieremia 17.9). Imaginatia gandurilor omului este indreptata in fiecare zi spre rau (Geneza 6.5; 8.21). Cine a privit citusi de putin la faptele lui sj ale altora din jurul sau stie cit de rea este inima omului. Nu trebuie sa inveti raul pe un copil; fara sa fie invatat. stie sa minta. sa fie neas-cultator. sa batjocoreasca. sa se supere pe altul. sa se certe. sa nu-si indeplineasca datoria. sa fure. sa insele. Este niimai har, daca omul este scapat din adincul ruinei pacatului.

Se spune despre un medic credincios. care a trait in secolul al XVIII-lea in Olanda. pe nume Hermann Boerhaave. ca a inceput sa plinga amarnic cind a vazut cum este dus un criminal la locul de judecata. Au incercat sa-l linisteasca. spunindu-i ca acel om merita pedeapsa cu moartea. "Eu nu-l pling pe el", zise medicul Boerhaave. „ci ma pling pe mine, caci lucrarile rele, care l-au dus pe acest om la nefericire. erau si in inima mea. Iar faptul ca nu am ajuns un criminal se datoreste harului lui Dumnezeu. pe care nu l-am meritat."

Este o greseala fatala cind se spune ca omul in fond este bun si ca trebuie condus printr-o crestere inteleapta ca sa se faca mai bun. Sigur ca este nevoie de cresterea inteleapta data de Dumnezeu pe calea binecuvintarii. Ferice de poporul in care este crestere si ordine in tamilii si care inchide caile raului cercetind voia lui Dumnezeu! Este foarte necesar sa punem binele in fata ochilor celor tineri si sa pedepsim raul. Dar nici o crestere nu poate elibera pe om de sub puterea pacatului; aceasta o face numai harul lui Dumnezeu prin credinta in Isus Hristos.

Omul in starea sa este un pacatos, vinovat si pierdut. Nu numai atit, dar el este nascut sub influenta puterii Satanei. Cei mai multi oameni nu sint constienti de marele dusman al lui Dumnezeu. ci dimpotriva se cred liberi. cu toate ea vointa lor este legata. Tuturor oamenilor li se spune sa se pocaiasca. "sa se intoarca de la intuneric la lumina si de sub puterea Satanei la Dumnezeu, ca sa primeasca iertare de pacate" (Faptele Apostolilor 26.18).

Orice om. care vrea sa faca voia lui Dum-nezeu in mod sincer. trebuie sa recunoasca faptul ca in el exista o putere care il impiedica sa faca binele si ca toti oamenii din jurul sau sint fortati de

stapinitorul lumii sa faca raul si sa se impotri-veasca lui Dumnezeu. Aceasta realitate poate fi vazuta la top oamenii. fie ca sint sau nu religiosi si cuviinciosi. Este o realitate a Evangheliei ca si cei morali si cu virtuti au nevoie de mintuire. Chiar si atunci cind apartii de cei curati morali-cesti. esti vinovat. Nenumaratele indiferente fata de Dumnezeu si nemultumirea ta fata de iubirea cautarii lui Isus te acuza!

Cum suna prima si cea mai mare porunca? „Sa iubesti pe Domnul Dumnezeul tau, cu toata inima ta. cu tot sufletul tau si cu toata gindirea ta. Aceasta este cea mai mare si cea dintii porunca" (Matei 22.37-38). Am respectat eu aceasta porunca? Stiu ca nu. Daca o viata intreaga am calcat cea mai mare porunca. nu sint oare cel mai mare pacatos? Da. cu adevarat eu sint cel mai mare pacatos. Nemultumirea mea fata de Dumnezeu si fata de oameni ajunge pina la cer! Nu este oare acest adevar si in viata ta? Totusi harul lui Dumnezeu te-a condus pina acum. Sentinta dumnezeiasca asupra omenirii este: “Nu este nici un om drept, nici unul macar. Nu este nici unul care sa aiba pricepere, nu este nici unul care sa caute pe Dumnezeu. Toti s-au abatut si au ajuns niste netrebnici. Nu este nici unul care sa faca binele (sau: sa practice bunatatea), nici unul macar" (Romani 3.10-12). Isus. Fiul lui Dumnezeu a luat vina noastra asupra Lui. El este chezasul (mijlocitorul) tau. care a intrat pentru tine in judecata lui Dumnezeu si a primit sentinta cuvenita, a purtat toata pedeapsa pe care tu ai meritat-o. Priveste-L prin credinta cum a suferit pe cruce si lasa ca raza dragostei lui Dumnezeu sa-ti atinga inima si constiinta. lasa-te convins ca nu-ti ramine altceva decit sa cazi la picioarele lui Isus ca un vinovat care cere iertare. Asa vom sta in fata unor realitati clare:

a.) Omul nu este bun si liber, ci inima lui este aplecata numai spre rau si legata sub robia pacatului. Prin insasi natura sa. omul este pierdut, pe calea ruinarii vesnice si are nevoie de mintuire. Despre omul natural (firesc), Scriptura spune: “Stim. in adevar. ca legea este duhovniceasca; dar eu sint pamintesc (de carne). vindut pacatului" (citeste Romani 7.14).

b.) Satan, marele dusman al lui Dumnezeu, domnitorul acestei lumi. tine pe oameni legati cu mii de legaturi, ii orbeste, ii minte ca nu cumva sa vina la Mintuitorul cel vesnic. „si daca Evanghelia noastra este acoperita. este acoperita pentru cei care pier, caci dumnezeul veacului acestuia a orbit gindurile celor necredinciosi. ca lumina Evangheliei slavei lui Hristos. care este chipul lui Dumnezeu. sa nu straluceasca peste ei" (2 Corinteni 4.3-4).

Fiul lui Dumnezeu este aproape de toti oamenii. un Mintuitor prezent. ca sa scape pe oricine doreste cu sinceritate sa se elibereze de lanturile pacatului. prin incredintarea vietii in miinile Sale. “Cautati pe Domnul cit timp se poate gasi: chemati-L cit timp este aproape. Sa se lase cel rau de calea lui si omul nedrept de gindurile lui. sa se intoarca la Domnul. care va avea mila de el. la

Dumnezeul nostru. care nu obosește iertînd." (vezi Isaia 55.6-7). "Fiindcă «oricine va chema Numele Domnului va fi mînit»" Romani 10.13).

5. Satan, marele dusman al lui Dumnezeu și al oamenilor

Realitățile din trecut trebuie să fie recunoscute. deoarece ele formează baza pe care are loc lupta între lumina și întuneric. Se pot scrie multe cărți miscatoare. pentru a descrie cum Satan, prin înșelăciunea plăcerii. duce atîtea vieți omenești pierzate. rusine. Deznădejde, boli trupești nevindecabile. ratacire și moarte spontană. Dar acest mare dusman mai are multe alte mijloace pentru a înșela pe oameni. Una din cele mai răspîndite înșelătorii este alcoolul. prin care pune pe oameni pe drumurile păcatului.

Un alt mijloc de amăgire al lui Satan sînt banii. pe care îi arată de departe și prin care atenționează pe oameni cu vorbe ca acestea: „Dacă tu vei avea bani, vei fi fericit." Oamenii nu își dau seama cît de sîret este Satan, cu ce plăcere vrea să-i facă nefericiți pe cei care îi slujesc de bunăvoie. Acest lucru se poate vedea la un zgîrcit care vede idolul sau în banii adunați. ca și la un hot și înșelător care este legat de plăcerea banilor și își întinde mina după avutul altuia.

Tînta marelui meșter al înșelătoriei este aceeași: oamenii să fie înșelați pînă în ultimul moment al vieții asupra adevărului vesniciei.

Și tu. cititorule. ești în pericol să fii înșelat de acest dusman. El îți pune înainte cuvinte ca acestea: “Vesnicie? Fericire? Ce sînt acestea? Sînt escrocherii evlavioase. Păcat? Vină? Iertare? Pace? Acestea sînt visuri fără valoare. Hristos cel răstignit? Cum îți poate ajuta El? Biblia, Cuvîntul lui Dumnezeu? Nimic altceva decît lucruri învechite: cine se mai preocupă cu ele? Tu nu ai timp de așa ceva. Lucrează și trăiește-ți viața!" - Așa sînt înșelați milioane de oameni.

Înainte cu cîțiva ani s-a împușcat un tînar de douăzeci și șase de ani. pentru că a ajuns la deznădejde. Ce s-a întîmplat? El a trăit cu o femeie. care s-a despartit de sotul ei pentru acest tînar. Femeia cerea tînarului să se căsătorească cu ea. dar el nu dorea acest lucru. Ce să facă? Femeia nu se lăsa. Atunci el a luat un revolver și și-a găsit refugiul în moarte.

Este important să privim un astfel de caz mai de aproape pentru a cunoaște viclenia Satanei. Mai întîi arată oamenilor plăcerea atrăgătoare a păcatului. pentru că apoi după ce i-a înșelat. aceștia să pasească pe calea adulterului.

Un bărbat cîștigător. care nu a gîndit nimic rău despre soția lui. este înșelat: copiii pierd dragostea și credinciosia mamei: fericirea și cîștea casei este ruinată. Ce greutate se strînge pe conștiința vinovaților! Promisiunile de dragoste sînt schimbate în plăcerea păcatului. apoi urmează divorțul.

Zadarnic cheama barbatul inselat pe fe-meia necinstita inapoi pe calea binelui si-i spune ca vrea sa ierte totul! Degeaba - divortul continua si reuseste. Apoi infidela femeie asteapta credinciosie de la adulter. Ea spera ca la el o sa ga-seasca o fericire mai mare, Iar tinarul barbat recunoaste ca sta o viata intreaga in fata reprosu-rilor pentru pacatele sale. El striga: „Asa nu mai pot!” “Dar tu ti-ai dat cuvintul! Tu m-ai facut nefericita. cu toate ca am lasat totul la o parte!” Constiinta incepe sa urle; privirea sa nu vede nici o scapare. Satan ii sopteste: “Sfarseste cu viata ta!” Nori negri se string asupra capului sau; apoi ia arma mortii si totul se sfarseste. Satan ride. Cu o lovitura de maestru, totul a reusit la perfectie. Lumea numeste aceasta intimplare un joc al placerii care s-a terminat trist.

Nu este aceeaasi poveste a pacatului care s-a petrecut in Paradis? Acolo se spune despre Eva: „Femeia a vazut ca pomul era bun de mincat si placut de privit si ca pomul era de dorit ca sa faca pe cineva intelept. A luat deci din rodul lui si a mincat; a dat si sotului ei. care era linga ea. si a mincat si el” (Geneza 3.6). Ei au mincat din acest fruct tentant si a urmat moartea, suferinta si pierzarea: de aceea Domnul Isus spune despre Satan: “Hotul nu vine decit sa fure. sa injunghie si sa distruga. Eu am venit ca oile sa aiba viata si s-o aiba din belsug” (Ioan 10.10).

Oamenii se duc mai departe pe calea cea larga care duce la pierzare. Cu viata omului se intimpla ca si eu miscarea pamintului si a corpurilor ceresti. Se pare ca totul este linistit: nu se observa nimic din viteza cu care toate zboara prin Univers. Dar ele nu stau linistite. Este ca si cind am zbura - dar unde? Spre vesnicie! Este vorba de ultima hotarire pentru ceea ce o sa fii vesnic si unde vei fi in vesnicie. Nu te lasa inselat! Ceasul grabeste in directia sosirii in fata lui Dumnezeu cu toata greutatea si rusinea pacatelor tale. Atunci. dincolo de acest timp al vietii de pe pamint nu-ti mai poate ajuta nimic. Astazi, Isus, Fiul lui Dumnezeu bate la usa inimii tale din dragoste pentru tine si El singur te poate salva. Incarcat cu vina si hlestemul pacatelor tale. Isus a fost rastignit pe cruce la Golgota. El este aproape de tine, deschide-ti inima. primeste-L si nu vei fi inselat niciodata!

6. Credinta care mintuieste se bazeaza pe ceea ce a facut Isus pe cruce si pe ceea ce a spus Dumnezeu in Cuvintul Sau

Este foarte important sa intelegem ca credinta crestina este o putere de biruinta care sehimba vietii omenesti. familii si chiar case intregi. Atita timp cit oamenii privesc credinta in Hristos ca o invatatura religioasa, pe care fiecare dupa inclinatia launtrica o poate primi sau respin-ge. se gasesc nu numai intr-o ratacire spirituala, ci si intr-o ratacire povestita de altii.

Oamenii recunosc marile realizari ale se-menilor. dar cind este vorba de marile lucrari ale lui Dumnezeu se considera indreptatiti sa le stearga din istoria omenirii, introducindu-le in teritoriul povestilor, al fanteziei, cu toate ca aceste lucrari au avut loc in fata ochilor lor.

Nici un om cu judecata nu se indoieste de istoria lui Alexandru cel Mare, de biruintele sale de la Granikus. de la Issos si Gaugamela, de intrarea sa glorioasa in Babilon, de marele sau imperiu. de expeditia sa in India, cu toate ea de ele s-a ales praf si cenusa. Dar ca Fiul lui Dumnezeu a venit pe acest pamint si a luat asupra Sa pacatul intregii lumi. ca a suferit judecata. ca a deschis pacatosilor usa spre inima Tatalui. ca a inviat glorios si a dat viata vesnica tuturor care cred in El. fata de aceste realitati date de Dumnezeu oamenii isi inchid ochii. Credinta crestina se bazeaza pe ceea ce a facut Dumnezeu.

Prima lucrare a lui Dumnezeu: "Dragostea lui Dumnezeu fata de noi s-a aratat prin faptul ca Dumnezeu a trimis in lume pe singurul Sau Fiu. ca noi sa traim prin El. In aceasta este iubirea, nu in faptul ca noi am iubit pe Dumnezeu. ci ca El ne-a iubit pe noi si a trimis pe Fiul Sau ca ispasire pentru pacatele noastre ". Si noi am vazut si marturisim ca Tatal a trimis pe Fiul ca sa fie Mintuitorul lumii" (1 Ioan 4.9. 10 si 14).

Ce veste minunata ca Domnul slavei. Cre-atorul tuturor lucrurilor a devenit om. ca sa Se nasca pe pamint. ca fiu al fecioarei Maria, iar ca prunc a fost asezat in ieslea Betleemului! Sa Intelegem aceasta realitate: El, care este stralucirea slavei Tatalui si reprezentarea exacta a Fiintei Lui. si care sustine toate lucrurile cu Cuvintul puterii Sale, a parasit slava Tatalui si a devenit asemenea noua. ca un om. El a venit in viata noastra sarmana ca sa ne mintuiasca.

Ce eveniment! Fiul lui Dumnezeu a venit personal pe pamint pentru ca nu mai putea accepta ca noi sa fim pierduti pe veci. El a venit din dragoste pentru noi. care eram dusmanii Sai. Ce fapta! Vino la realitatea adevarului: Isus te cauta si te iubeste!

A doua lucrare a lui Dumnezeu: Isus, Domnul Slavei a murit la cruce sub judecata lui Dumnezeu. ca Mijlocitor pentru pacatosi si vino-vati. „Pe Cel care n-a cunoscut pacat. El L-a facut pacat pentru noi. ca noi sa devenim dreptatea lui Dumnezeu in El" (2 Corinteni 5.21). Poti sa respecti de cincizeci de ori „Vinerea mare" si sa mergi de o suta de ori la „impartasanie". dar fara credinta din inima nu poti intelege realitatea acestei lucrari a lui Dumnezeu.

Du-te cu gindul sub crucea de pe Golgota. Omul cu cununa de spini. care atirna intre doi tilhari ca tin alungat. vinovat. blestemat pe cruce. este Unicul Fiu al lui Dumnezeu. Domnul vietii. Creatorul tuturor lucrurilor. Pe capul Lui este asezata toata povara care era in gindurile. cuvin-tele si faptele tale. El a luat local tau in lata Jude-catorului cel sfint. Ca un chezas (mijlocitor) a primit pedeapsa intreaga pe care tu ai meritat-o. In ceasurile de intuneric ale judecatii dumnezeiesti.

Domnul Isus a fost parasit de Dumnezeu pentru pacatul tau care statea între El și Dumnezeu. După ce s-a dat sentința, a strigat: "S-a sfîrșit" - "Desigur. El suferințele noastre le-a purtat și durerile noastre le-a luat asupra Lui: și noi am socotit că este pedepsit. Lovit de Dumnezeu și smerit. Dar El era strapuns pentru nelegiuirile noastre. zdrobit pentru fărdelegile noastre. Pedepsa care ne da pacea era peste El. și prin ranile Lui sintem vindecăți" (Isaia 53.4-5).

S-a petrecut cu adevărat aceasta și cu tine? Recunoști tu aceasta lucrare a lui Dumnezeu? Te așezi tu sub influența ei? Ești convins că pe Isus Hristos. dragostea Sa față de tine L-a împins la cruce și că Dumnezeu, pentru că te iubea, deși erai un vinovat, a lăsat pe singurul Sau Fiu să sufere și să moară pe cruce pentru vina ta? A curs singele nevinovat al Fiului lui Dumnezeu și pentru tine?

Cine este convins de această realitate și se smereste, recunoscîndu-și păcatosenia și starea sa pierdută înaintea lui Dumnezeu, prin jertfa de la cruce, dintr-un vinovat devine un om drept, dintr-un pierdut, un moștenitor al vieții veșnice. "Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Sau Fiu, pentru că oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică" (vezi în Evanghelia după Ioan 3.16).

Este clar că această realitate sigilată cu singele Fiului lui Dumnezeu este pentru credincios cel mai mare eveniment pentru vecii vecilor, cu mult mai importantă și mai sfîntă decît orice lucrare din viața popoarelor, a familiilor sau chiar însași viața ta. Fiul lui Dumnezeu a venit din cer, a suferit pentru mine pe cruce, m-a mîntuit și pentru această lucrare El trebuie onorat de către mine mai mult decît orice. Toată inima și viața mea trebuie să-I aparțină ca o jertfa de mulțumire și ca o mărturie pentru ce a făcut Isus pentru mine. Într-adevăr, Fiul lui Dumnezeu a vrut să ne răscumpeze prin singele Sau, așa cum este scris: "El a murit pentru toți, pentru că cei care trăiesc să nu mai trăiască pentru ei înșiși, ci pentru Cel care a murit pentru ei și a fost înviat."

A treia lucrare a lui Dumnezeu: Dumnezeu a înviat pe preaiubitul Sau Fiu din morți. Isus nu a murit ca învins de moarte, ci El și-a dat viața Sa prețioasă pentru împacarea celor vinovați, pe care harul lui Dumnezeu a vrut să-i mîntuiască. De aceea moartea nu a putut să-L țină în mormînt. Isus a învins pe Satan, păcatul, moartea și lumea și a intrat în împărăția morții pentru a-i deschide porțile. Această descoperire a lui Dumnezeu înaintea lumii vizibile și invizibile: învierea Acela care la crucea de pe Golgota prin jertfa Sa a slăvit pe Tatăl, împlinindu-I voia.

Îngerii lui Dumnezeu au mărturisit la mormîntul gol al lui Isus: "El nu este aici, ci a înviat!" (Luca 24.6). Te rog, spune-mi sau spune-ți tie însuți: ești convins că Isus Hristos a înviat din morți așa cum spune Scriptura? Este pentru tine o realitate că Isus a petrecut timp de patruzeci de zile cu ucenicii Sai după înviere? Este scris: "După ce suferise, li S-a prezentat El înșuși viu, prin multe dovezi de neîntăgăduit, fiind văzut de ei timp de patruzeci de zile și vorbind despre lucrurile

care privesc imparatia lui Diim-nezeu" (Faptele Apostolilor 1.3). Apoi S-a inaltat la cer: „Dupa ce a spus aceste lucruri. pe cind se uitau ci la El. a fost inaltat la cer si un nor L-a ascuns din ochii lor" (Faptele Apostolilor L.9).

Esti tu sigur ca Hristos cel inviat este me-reu cu tine ca o Persoana sfinta si dumnezeiasca. un Mintuitor care te aude si te salveaza. un Prieten viu caruia poti sa-I vorbesti. care te asculta si te ajuta?

Multimea oamenilor care se numesc “cres-tini” nu crede acest adevar de baza al crestinismului. care este invierea Fiului lui Dumnezeu. Aceasta realitate nu este numai adeverita (vezi 1 Corinteni 15.1-8). ci multi au pecetluit acest adevar cu moartea lor. Mii. sute de mii de oameni sinceri cred si primesc pe Mintuitorul Isus ca Sal-vatorul si Prietenul adevarat. El asculta intr-un mod admirabil rugaciunile lor. Ei traiesc credinciosia cuvintelor Sale. Multi si-au dat viata pentru ca nu-L puteau tagadui pe Domnul lor iubit si minunat. Au existat astfel de marturii numai in vremurile trecute? Nu. si astazi in mijlocul popo-rului nostru traiesc sute de mii de oameni care cunosc personal pe Hristos cel inviat ca Prietenul si Salvatorul lor. Ei vorbesc zilnic cu El si se comporta cu Isus ca si cu cel mai bun prieten si in toate problemele II intreaba care este sfatul Sau. Ei nu sint niste mistici. fanatici. ci sint oameni realisti si cumpatati. Nu este singele martirilor o marturie mult mai buna despre adevarurile bibli-ce decit intelegiunea unui profesor sau informatiile ziarelor? Care este cea mai buna garantie a adevarului: moartea triumfatoare si plina de pace a celor care marturisesc pe Hristos cel viu si prezent. sau afirmatiile goale ale celor care tagadu-iesc si batjocoresc pe Dumnezeu?

Crede Cuvintul lui Dumnezeu (Biblia)! Cel care din dragoste a venit din cer la tine si a murit pe cruce iti este foarte aproape. Deschide-I inima. recunoaste-ti pacatele si adu-ti toate grijiile in fata Sa! Isus va vindeca orice vatamare a vietii tale. Vei gasi si tu ce a gasit multimea celor mintuiti: iertare. pace, salvare de la judecata de apoi si viata vesnica. Cheama Numele lui Isus cu seriozitate! Daca faci acest lucru cu respect si credinta. El iti va raspunde. Tu vei primi o siguranta de nezgduit despre invierea Domnului Isus.

Tie nu-ti poate ajuta un Hristos mort. Numai Isus Hristos cel viu. Mintuitorul inaltat te poate purta pe mainile Sale atotputernice. Tu o sa-L cunosti! Atunci vei umbla aici pe pamint in harul lui Dumnezeu. intr-o viata noua de pace si nadejde. Dar nu numai atat. tu insuti vei primi la mviere un trup nou asemenea trupului Sau stint. Tu vei trai cu Isus in veci intr-o lume acum invizibila, in imparatia luminii si a pacii. Atunci. ceea ce este scris va fi si pentru tine o realitate: “El va sterge orice lacrima din ochii lor. Si moartea nu va mai exista. Nu va mai fi nici plins, nici tipat. nici durere. pentru ca lucrurile dintii au trecut" (Apocalipsa 21.4).

Accestea nu sint visuri. nu sint cuvinte fru-moase. ci sint realitate si nadejde. Fiecare crestin adevarat stie aceasta. Pentru el credinta este o certitudine absoluta. neclintita. primita din partea lui Dumnezeu. In Cuvintul Domnului inviat este scris: "Si Dumnezeu. care a inviat pe Domnul. ne va invia si pe noi cu puterea Sa" (1 Corinteni 6.14).

Apostolul s-a numit martor al Invierii (vezi Faptele Apostolilor 1.22). Fiecare crestin adevarat este o marturie despre inviere. In zilele noastre. cind tagaduirea marilor adevaruri biblice se extinde. aceasta marturie este de mare im-portanta. Intr-o scrisoare a studentului in teologie G. Z" se afla urmatoarele rinduri:

"Intr-o zi. profesorul nostru a vorbit despre tematica: »Exista o inviere?« Aceasta a fost pentru mine si colegii mei o intrebare importanta. Dupa ce a vorbit. profesorul K. a ineheiat cu cuvintele: -Imi pare rau, domnii mei. ca astazi v-am furat ultima scanteie a credintei copilaresti. A crede ar insemna sa ne intoarcem la misticismul intunecat al Evului Mediu. din epoca luminata cu teologia moderna si cu stiinta zilelor noastre. Nu pot sa spun ca este o inviere din morti. Consolativa ca este o iluzie. Treziti-va si fiti barbati integri; ginditi-va ca a fost un vis frumos! Si apoi rupeti acest tablou visator care este o "fata morgana" inselatoare, inselatoare atitea sute de ani. Deci. domnii mei, stiinta ne spune ca nu exista o inviere din morti!«

Ajuns la locuinta mea. cu frica in suflet, m-am aruncat in genunchi. M-am rugat lui Dumnezeu pentru lumina in inima mca zdruncinata. peste care incepea sa se astearna o intunecime groaznica.

In ziua urmatoare am mers la un consa-tean care studia medicina si care era credincios. Mi-am deschis inima fata de el si i-am spus toata starea in i m i i mele. Deodata el m-a intregat: »Stii tu ca sotia profesorului tan. in noaptea trecuta. dupa o operatie aparent reusita. a murit? Asteap-ta putin si vei vedea cum va continua cursul sau dogmatic!«

Cu patrusprezece zile mai tirziu, dupa o mica intrerupere cauzata de moartea sotiei. profesorul K. a continuat cursul sau de dogmatica pe vechea tema: Exista o inviere?

O liniste mormantala s-a asternut peste sala cind profcsorul K" foarte miscat si cu o voce apasata, a inceput sa vorbeasca: Domnilor! Inca o data trebuie sa discut despre aceasta tema. In realitate exista o inviere a mortilor! Dumnczeu Atotputernic care locuieste in cer si in cei cu in i m a zdrobita mi-a vorbit si mie, un pacatos. acum doua saptamini, la patul de moarte al scumpei mele sotii, intr-un mod zguduitor. Exista nu numai un Dumnezeu vesnic. dar exista si o inviere. Va rog sa-mi promiteti ca ma veti ierta asa cum m-a iertat Dumnezeu. Unde sa gasesc consolare. daca nu exista o inviere a celor dragi? « Mai departe nu a putut vorbi. Cu toate ca era un om plin de energie la cei patruzeci de ani ai sai, a cazut in fata noastra linga catedra. Studentii din fata au sarit

repede și l-au dus la locuința sa. Acolo nu mai era o soție care să-i vină în ajutor. A tot pus în pat. Apoi, adînc mișcați, studenții s-au retras în tăcere.

Cît o fi luptat acest om tare în ultimele săptămîni? Dar lupta lui nu a fost fără rost. Dumnezeu i-a dat biruința și mulți ascultători ai săi au găsit curînd pacea cu Isus."

7. Prin Cuvîntul Lui Dumnezeu și prin dragostea Sa salvatoare, păcatosul este condus să creadă și să primească viața veșnică

O dată ce un om primește Cuvîntul lui Dumnezeu, el bea "apa vieții veșnice". Domnul Isus a spus despre Cuvîntul Său: "Oricui bea din apă aceasta îi va fi iarăși sete. Dar oricui va bea din apă pe care i-o voi da Eu, în veac nu-i va fi sete: ci apă pe care i-o voi da Eu, se va face în el un izvor de apă, țîșnind în viața veșnică" (vezi Ioan 4.13-14). Scriptura numește deseori Cuvîntul lui Dumnezeu ca fiind "Apa" (citește Psalm 1.3: și încă Isaia 55.1: Ieremia 17.8.13: Ioan 4.10: Efeseni 5.26: Apocalipsa 22.17). .Această "apa" (Cuvîntul lui Dumnezeu) și singele care a curs pe crucea Golgotei sînt cele două mari marturii a ceea ce a făcut Dumnezeu pentru a mîntui pe păcatosi. Îndată ce păcatosul primește aceste mari marturii dumnezeiești și se smereste, primește în inimă sa prin Duhul Sfînt marturia adevărului mîntuirii și harul lui Dumnezeu. Așa primește un astfel de om viața veșnică. "Căci trei sînt care dau marturie: Duhul, apa și singele, și acești trei sînt una în marturia lor. Dacă primim marturia oamenilor, marturia lui Dumnezeu este mai mare: și aceasta este marturia lui Dumnezeu, pe care El a făcut-o despre Fiul Său. Cine crede în Fiul lui Dumnezeu are marturia în el însuși: cine nu crede pe Dumnezeu, L-a tăcut mincinos, fiindcă n-a crezut marturia pe care Dumnezeu a făcut-o despre Fiul Său. Și marturia este aceasta: că Dumnezeu ne-a dat viața veșnică și aceasta viața este în Fiul Său. Cine are pe Fiul are viața: cine n-are pe Fiul lui Dumnezeu n-are viața. V-am scris aceste lucruri ca să știți că voi care credeți în Numele Fiului lui Dumnezeu aveți viața veșnică" (citește 1 Ioan 5.7-13).

8. Credința care mîntuiește nu se bazează pe simțiri curate, ci pe predarea voinței față de Domnul Isus

Simțirile curate sînt cu totul altceva decît credința salvatoare. Ce mulți pot fi oamenii care impresionati de o cîntare duioasă varsă lacrimi, dar viața lor rămîne neschimbată! Dumnezeu vrea să atingă conștiința și inima (voința) omului. Realitatea că păcatosul pierdut este încărcat cu greutatea păcatelor sale și că Fiul lui Dumnezeu a venit ca să-l salveze de la moarte trebuie înțeleasă ca cel mai mare adevăr. Aici țînteste Cuvîntul lui Dumnezeu – pleacă-ți inima înaintea Sa! Păcatosul poate fi ajutat numai prin întoarcerea sa la Dumnezeu.

Adevarul lui Dumnezeu nu are intrare pe poarta simturilor. ei pe poarta constiintei. Iar o predica de evanghelizare este neesential daca multi oameni sint miscati pina la lacrimi. ci importanta consta in faptul ca multe constiinte sa fie miscate pentru a-si recunoaste pacatele si starea lor de pierzare. Si atunci cind constiinta pacatosu lui este miscata si omul fncepe sa strige dupa ajutor. nu este bine sa se bazeze pe simtiri. Nu astept-ta un sentiment de gratiere. ci primesle harul prin credinta! Gratierea (harul) si pacea inimii nu se arata in dependenta de simtiri. ci de credinta.

Un crestin a povestit urmatoarele: In vara anului 1870 inca nu-mi revenisem bine dupa o puternica raceala cu temperatura. Pe deasupra slabiciunii mele trupesti. s-a ivit in inima mea si o neliniste. Atunci m-am rugat mult lui Dumnezeu pentru iertare. Am citit intr-o seri ere ca un predicator ii spuse unui om care cauta pacea: „Dumneavoastra vreti sa ajungeti la siguranta mintuirii nu prin credinta in Cuvintul lui Dumnezeu. ci asteptati mai degraba un inger. un vis sau o voce din cer. Vreti sa auziti sau sa vedeti ceva. Dar o astfel de promisiune nu exista. Cuvintul lui Dumnezeu spune despre Isus Hristos: <Oricine crede in El. nu va merge la pierzare. ci va avea viata vesnica.> Deci. Dumnezeu cere ca fiecare pacatos sa creada in Fiul Sau si unui astfel de om ii daruieste viata vesnica." Aceasta m-a indemnat sa citesc cu toata atentia Cuvintul lui Dumnezeu. Deseori. in zorii diminetii citeam in liniste cite un capitol din Noul Testament. Asa am gasit intr-o zi acel verset din Romani 8.16 " Insusi Duhul marturisește impreuna cu duhul nostru ca sintem copii ai lui Dumnezeu." Atunci mi-am dat seama ca daca Duhul lui Dumnezeu da marturie duhului omului despre infierea sa. atunci sufletul trebuie sa gaseasca siguranta si mintuire. Am cazut in genunchi in fata lui Dumnezeu, cerind iertare. pace si siguranta mintuirii. Simteam atunci ca m-ar fi cuprins o disperare vesnica daca nu veneam la aceasta nadejde: atunci sau niciodata! Si Dumnezeu. care este bogat in dragoste si mila. care este gata sa daruiasca mai mult decit cerem noi. mi-a indreptat privirea spre jertfa de la cruce. Acolo am vazut prin credinta pe Fiul lui Dumnezeu in moarte si judecata pentru a purta pedeapsa pacatelor mele. Atunci a cazut greutatea din spatele meu si am gasit pacea! Ce har al lui Dumnezeu si ce fericire!

Toti care au siguranta mintuirii sint asigurati ca nadejdea lor se bazeaza pe Cuvintul lui Dumnezeu si nu pe simtrile lor.

Un crestin adevarat. care a trait mintuirea. cunoaste pe Dumnezeu si pe Isus Hristos ca Domn si Pastor al sau personal. Viata noua. dumnezeiasca. este adinc ancorata in ascultare si incredere.

Se poate raspunde la intrebarea: "Ce este credinta?" astfel: Credinta inseamna incredere deplina si ascultare de Dumnezeu. Credinta este in afara teoriei cunoasterii si in afara teritoriului simtirilor si presimtirilor. Credinta este predarea vointei credinciosului in miinile Domnului Isus.

Putem sa intelegem mai usor acest adevar din pilda unei logodne. Un baiat este cunoscut asa de putin de fata care urmeaza sa-i fie sotie. El o intreaba daca doreste sa mearga impreuna pe drumul vietii. Cuvintul ei il leaga. iar el garantea-za ea o va iubi si se va ingriji de ea tot timpul. Asa se intemeiaza o miiuinata si nedespartita legatura a vietii. Mireasa i-a daruit mirelui inima si viata ei. Si tot asa mirele.

Salvarea (mintuirea) din pacat conduce pe credincios in partasie (comuniune) cu Domnul Isus. Aeeasta este o relatie de viata asa cum este intr-o casnicie adevarata; aceasta inseamna deplina imitatie intre doua persoane. Nici unul nu are secrete fata de celalalt. Este o imitatie in dragoste unul fata de altul. de incredere si slujire. Fiecare este pentru celalalt cea mai mare comoara. Aeeasta relatie adinca dintre Domnul Isus si copiii lui Dumnezeu este din punctul de vedere al oamenilor foarte slaba. dar din partea Domnului ea este adeverita pe deplin. La El invatam ce este dragostea. credinciosia si deplina predare. O astfel de relatie între Mintuitor si cel mintuit are ca punct de plecare al starii de har, de copilarie in credinta: pocainta si nasterea din nou.

Credinta care mintuieste viata vesnica, infierea facuta de Dumnezeu si siguranta harului - toate acestea sint lucrarea lui Dumnezeu prin Cuvint si prin Duhul Sfint.

Dumnezeu vrea sa faca aceasta lucrare de har in fiecare pacatos care se recunoaste vinovat. El ii cheama pe toti la mintuire. Fiecare pacatos este raspunzator daca deschide inima spre harul lui Dumnezeu sau o inchide in fata Lui. Despre toji oamenii. Domnul Isus spune: "Cine este din adevar. asculta glasul meu" (Ioan IS.37). Esti tu din adevar? Aceasta inseamna: "Esti tu sincer in fata lui Dumnezeu si a constiintei tale, sa vii cu nelinistea inimii. cu greutatile trecutului tau la Mintuitorul care le iubeste nespuse de mult?"

Tu stii acum calea. nu amana pentru a merge pe ea!

C u p r i n s

1. Omul spune: eu nu pot sa cred!
2. Este sigura aceasta afirmatie?
3. Deosebirea dintre credinta religioasa si credinta salvatoare a Bibliei
4. Mintuirea prin credinta este adeverita prin schimbarea vietii
5. Fiecare om in firea sa este un pacatos, un pierdut pe drumul pierzarii, care trebuie salvat
6. Satan, marele dusman al lui Dumnezeu si al oamenilor
7. Credinta care mintuieste se bazeaza pe ceea ce a facut Isus pe cruce si pe ceea ce a spus Dumnezeu in Cuvintul Sau
8. Prin Cuvintul Lui Dumnezeu si prin dragostea Sa salvatoare, pacatosul este condus sa creada si sa primeasca viata vesnica
9. Credinta care mintuieste nu se bazeaza pe simtiri curate, ci pe predarea vointei fata de Domnul Isus